

Jak jest Ma - ri - a se - zna - la, že jest Alž - bě - ta po - ča - la,

hned se na ces - tu vy - da - la, a - by se ji k služ - bě vzda - la.

k služ - bě vzda - la.

k služ - bě vzda - la.

1. Jak jest Maria seznala,
že jest Alžběta počala,
hned se na cestu vydala,
aby se ji k službě vzdala.

2. Vyprovázeli anjelé,
předcházeli archanjelé.
Okolo serafínové,
lítali cherubínové.

3. Větrové prudké foukání
změnili v příjemné vání,
milí zefirové váli
a Marii průvod dali.

4. Modrá obloha nebeská
bez obláčku byla všecka:
ta barva Panně slušela,
ta liberaj být musela.

5. Květny louky nohám kvítí
podávaly, chtějíc míti
ji za pani a královnu,
odtud činily poklonu.

6. Vysoké hory a skály
tuto sobě raddu daly,
aby Panně ustoupily
a ji cestu zhotovily.

7. Klaněli se ji lesové,
klátili se ji hájové:
a po nich lítajíc ptáček,
počal býti zničí žáček.

8. Kdož vypraví, kdož vysloví,
jak sou se vitality nový
tyto matky nevidany,
v světě nikdy neslychany?

9. Nemohu dál. Neb omdlívám,
protož i ten zpěv skonávám;
rozplývaly láskou obě,
to myslíc, nevím o sobě.